

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 14Csp/29/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120401282
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milina Jánošková
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2021:6120401282.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Milinou Jánoškovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o. IČO: 35 724 803 so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava-Petržalka, práv. zast. Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739 so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava-Petržalka proti žalovanému: B. C. L., nar. XX.X.XXXX, občan SR, bytom F., J. T. XXX/XX o zaplatenie 15.663,05€ s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi istinu 15.663,05 €, úrok z omeškania 5,00% ročne zo sumy 11.844,57 € od 23.03.2019 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca m á proti žalovanému právo na náhradu trov konania 100 %, s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 15.10.2020 podanou na Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 15.663,05€ istiny spolu s úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy 11.844,57€ od 23.3.2019 do zaplatenia a náhrady trov konania. Uviedol, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 22.03.2019 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej len „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Žalobca v tejto súvislosti uvádza, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 12.10.2016 Zmluvu č. XXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Žalobca zastáva názor, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Podľa ustanovenia § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka „zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.“ Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy, a tak postupca podaním zo dňa 02.03.2018 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 01.03.2018. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 15 663,05 EUR, ktorá pozostávala z istiny vo výške 11 844,57 EUR, z riadneho úroku vo výške 2

981,74 EUR, z úroku z omeškania vo výške 779,10 EUR a z poplatkov vo výške 57,64 EUR v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný po postúpení pohľadávky nevykonal žiadne úhrady. Dlžná suma k dnešnému dňu predstavuje sumu vo výške 15 663,05 EUR, pričom pozostáva: - z neuhradenej istiny úveru vo výške 11 844,57 EUR - z neuhradeného riadneho úroku vo výške 2 981,74 EUR - z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 779,10 EUR- z neuhradených poplatkov vo výške 57,64 EUR. Žalobca ohľadom uplatnených zmluvných úrokov k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti v sporoch s ochranou slabšej strany zároveň poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.07.2019 sp. zn. 6Cdo/113/2018 ako aj na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 07.08.2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94-17, ktorý je obsiahnutý v právnej vete rozhodnutia: „v súvislosti s právnou otázkou, či veriteľ má po zosplatnení dlhu nárok na zmluvné úroky, dovolací súd dáva do pozornosti odvolaciemu súdu rozsudok Súdneho dvora (piatej komory) zo 7. augusta 2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94/17, v ktorom sa uvádza, že cieľom úrokov z omeškania je sankcionovať nesplnenie svojej povinnosti dlžníkom splatiť úver v lehotách stanovených v zmluve, odradiť dlžníka od omeškania pri plnení jeho povinnosti a prípadne nahradiť veriteľovi škodu, ktorá mu vznikla z dôvodu omeškania s plnením peňažného záväzku, zatiaľ čo bežné úroky (úroky z poskytnutého úveru) majú naopak funkciu odplaty za poskytnutie peňažnej sumy zo strany veriteľa až do jej zaplatenia. Z týchto záverov tak vyplýva nielen záver o nároku na bežné úroky až do skutočného splatenia úveru, ale aj záver o možnosti kumulácie bežných úrokov a úrokov z omeškania.“ Žalobca si v tomto konaní uplatňuje úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka počnúc dňom 23.03.2019, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky. Podľa § 369 ods. 3 Obchodného zákonníka „Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.“ S účinnosťou od 01.02.2013 je výška úrokov z omeškania určená nariadením vlády č. 87/1995 Z. z. tak, že výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Svoj nárok preukazoval zmluvou o postúpení pohľadávky, prílohou k zmluve o postúpení, zmluvou o úvere, vyhlásením mimoriadnej splatnosti dlhu, VOP a OP, sadzobníkom poplatkov, výzvou pred zosplatnením, výzvou pred postúpením, platobnou históriou, oznámením o postúpení a pokusom o zmier.

2. Okresný súd Banská Bystrica vydal v upomínacom konaní platobný rozkaz pod č.k. 34Up/1912/2019-57 zo dňa 3.11.2020, ktorým zaviazal žalovaného v lehote 15 dní uhradiť sumu uvedenú v vyššie uvedenom žalobnom návrhu vrátane trov konania, alebo v rovnakej lehote podať odpor s odôvodnením vo veci samej.

3. Proti platobnému rozkazu podal žalovaný včas odpor s odôvodnením, v ktorom namietal, že ide o spotrebiteľský vzťah podľa § 52 a nasl. Obč. zákonníka. Nepoprel, že dňa 12.10.2016 s postupcom uzavrel Zmluvu o splátkovom úvere ako spotrebiteľskom úvere za ním stanovených podmienok, avšak zmluva bola Postupcom pripravená k podpisu s vopred naformulovanými zmluvnými podmienkami bez jeho možnosti ovplyvniť jej obsah. Hoci Zmluva v článku I. v časti „Splácanie úveru: Výška splátky a splatnosť“ uvádza, že (cituje): „Výška poslednej splátky Úveru je uvedená v Splátkovom kalendári“ a v článku II. ho uvádza ako prílohu č. 2 Zmluvy, v skutočnosti mu žiadny splátkový kalendár ako príloha Zmluvy nebol poskytnutý. Z uvedeného dôvodu nemal možnosť získať prehľad o vývoji jeho splátok od prvej po poslednú, o tom, aká je skutočná štruktúra jednotlivých splátok, t.j. aká časť splátky predstavuje istiny úveru, aká časť predstavuje riadny úrok a poplatky. Tak isto nevedel, ktorým dňom končí účinnosť Zmluvy uzavretej na dobu určitú, keďže v článku II. bode 17. táto doba nie je vyjadrená konkrétne. Má pochybnosti o tom, či uzavretá Zmluva naozaj spĺňa všetky zákonom stanovené náležitosti a domáhal sa, aby ju preskúmal súd, pretože on nemá možnosť posúdiť, či žalobcom uplatnený nárok v jeho jednotlivých položkách (istina, riadny úrok, úrok z omeškania) tak, ako ich uvádza v návrhu na vydanie platobného rozkazu, zodpovedá alebo nezodpovedá skutočnej výške jeho dlhu. Predpokladal, že žalobca si v sume istiny vo výške 11 844,57€ a riadneho úroku vo výške 2 981,74€ uplatňuje nárok na zaplatenie dlžných splátok istiny a riadneho úroku za celé obdobie trvania Zmluvy. Pre ten prípad vzniesol námietku premlčania splátok, ktorých trojročná premlčacia doba ku dňu uplatnenia nároku žalobcom, tj. k 24.10.2020, už uplynula. Ide o mesačné splátky úveru za mesiace november 2016 až október 2017 splatné vždy 20. deň v kalendárnom mesiaci, so splácaním ktorých som sa dostal do omeškania vždy počnúc 21. dňom príslušného mesiaca. Celková výška premlčaných

splátok je 2 294,04€, o ktoré je nutné žalobný návrh žalobcu tak, ako ho uzná súd, znížiť. Keďže prípadné nesplňanie zákonných náležitostí Zmluvy podľa citovaných právnych predpisov by podľa jeho názoru mohlo ovplyvniť oprávnenosť žalobcom uplatneného nároku čo do dôvodu aj výšky, žiadal súd, aby skúmal ako predbežnú otázku súlad Zmluvy s platnou legislatívou (najmä obsahové náležitosti, neprijateľné zmluvné podmienky a pod.) a až na základe toho rozhodol, či nárok žalobou uplatnený platobným rozkazom je čo do dôvodu aj výšky pri zohľadnení jeho premlčanej časti oprávnený. K tvrdeniu žalobou, že mu Postupca listom zo dňa 02.03.2018 oznámil mimoriadnu splatnosť úveru uviedol, že taký list mu doručený nebol. S jeho obsahom sa po prvý krát oboznámil až z návrhu žalobou na vydanie platobného rozkazu. Nepochopil, prečo uvedené oznámenie Postupca adresoval na jeho bývalú korešpondenčnú adresu: Pod kaštieľom 627/12, Dubnica nad Váhom, keď už jeho predchádzajúcu korešpondenciu -výzvu na zaplatenie zo 17.05.2017 a všetku ďalšiu korešpondenciu mu zasielal na adresu trvalého pobytu uvedenú v záhlaví tohto odporu. Ako dôkaz predložil Výzvu Postupcu zo 17.05.2017. Ak by aj súd návrhu žalobcu vyhovel, nemal by žiadnu možnosť uhradiť mu vymáhanú sumu spolu s príslušenstvom, preto žiadal, aby žalobcovi s ohľadom na jeho osobné a majetkové pomery neboli priznané trovy konania a právneho zastúpenia a predložil doklady o svojich zárobkových a majetkových pomeroch: oznámenie ÚPSVR Trenčín o zaradení občana do evidencie uchádzačov o zamestnanie z 20.11.2019, kontrolný preukaz - ÚPSVR, Zmluvu o nájme bytu z 09.10.2018, predpis mesačného nájomného z 24. 10.2018, Vyúčtovaciu faktúru za elektrinu za 2019/2020, Faktúru za služby Telekomu za XX/XXXX - XX/XXXX.

4. K odporu sa vyjadril žalovaný a uviedol, že dňa 12.10.2016 uzavrel postupca a žalovaný Zmluvu o Splátkovom úvere (ďalej len „Zmluva“). Žalovaný bol v zmysle požiadavky ZoSÚ zrozumiteľne informovaný o tom kedy a v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti, ktoré mu vyplývajú zo zmluvy. Zo Zmluvy je zrejmé, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 12 000,00 €, ktorý sa zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach v celkovom počte 96. splátok od 20.11.2016 do 20.10.2024 vo výške 191,17 € mesačne, vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci. V zmluve je ďalej uvedené, že úroková sadzba je 9,90 % p.a. v deň uzavretia Zmluvy po zohľadnení zľavy. Ročná percentuálna miera nákladov je vo výške 11,94 %. Priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov je vo výške 9,22 %. V zmysle čl. I. Zmluvy sa žalovaný zaviazal mesačne uhrádzať poplatok za poistenie úveru vo výške 8,41 € a v prípade omeškanej splátky za každú vystavenú upomienku poplatok vo výške 25,- EUR v zmysle čl. II Zmluvy. Žalobca má za to, že Zmluva obsahuje všetky náležitosti v zmysle ustanovenia § 9 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Zmluva je dostatočne jasná a zrozumiteľná v každom smere a neobsahuje žiadne neprijateľné podmienky. V zmysle vyššie uvedeného nemôžeme predmetný úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca poukazuje nato, že výzvy, ktoré zasielal postupca boli žalovanému zasielané na korešpondenčnú adresu uvedenú v bankovom systéme - D. L. XXX/XX, XXX XX N. U. H.. Táto adresa bola zapísaná poradcom na obchodnom mieste banky do systému na základe požiadavky klienta. Dňa 24.03.2020 postúpil postupca na žalobcu pohľadávku zo zmluvy v celkovej výške 15 663,05 €, ktorá pozostávala z istiny vo výške 11 844,57 €, z poplatkov 57,64 €, z riadneho úroku vo výške 2 981,74 €, z úroku z omeškania zmluvného vo výške 70,17 € a z úroku z omeškania vo výške 708,93 € v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok. Istina vo výške 11 844,57 € • žalovaný dňa 17.10.2016 čerpal peňažné prostriedky v celkovej výške 12 000,00 € • žalovaný z poskytnutého úveru uhradil sumu v celkovej výške 484,07 €, a to nasledovne: 22.11.2016 - 14,14 €, 24.11.2016 ; - 177,03 €, 20.12.2016 - 56,55 €, 21.12.2016 - 134,62 €, 20.01.2017 - 14,73 €, 01.02.2017 - 13,80 €, 27.02.2017 - 20,00 €, 27.03.2017 - 53,20 €. • z úhrad žalovaného bola na istinu započítaná suma vo výške 155,43 €, na riadny úrok suma vo výške 311,70 € a na poplatky suma vo výške 16,82 € a na úrok z omeškania vo výške 0,12 € • postúpená istina tak predstavuje poskytnutý úver mínus úhrady žalovaného započítané na istinu (12 000,00 € - 155,43 € = 11 844,57 €) Poplatky vo výške 57,64 € • žalovanému boli vyúčtované poplatky v celkovej výške 74,46 € a v platobnej histórii predstavujú súčet položiek „Poplatok za poistenie k úveru“ (6*8,41€) + „Zmluvná pokuta za omeškanie“ (3*8,00€) • z úhrad žalovaného bola na poplatky započítaná suma vo výške 16,82 € • neuhradené poplatky predstavujú sumu vo výške 57,64 €. Riadny úrok vo výške 2 981,74 € • zmluvný úrok v celkovej výške 3 293,44 € je v platobnej histórii označený ako „Predpis riadneho úroku“ • z úhrad žalovaného bola na zmluvný úrok započítaná suma vo výške 311,70 € • neuhradený zmluvný úrok predstavoval sumu vo výške 2 981,74 € a vyčíslený je za príslušné obdobie (kalendárny mesiac) podľa nasledovného vzorca: dlžná istina * úroková sadzba / 360 (bankový rok) * počet dní príslušného obdobia Ku dňu Dlžná istina Sadzba úroku Bankový rok Počet dní obdobia Výška úroku 19.02.2017 11844,57 9,90% 360 31 100,98; 19.03.2017 11844,57 9,90% 360 28 91,21; 19.04.2017 11844,57 9,90% 360 31

100,97; 19.05.2017 11844,57 9,90% 360 30 97,72; 9.6.2017 11844,57 9,90% 360 21 68,40; 19.06.2017 11844,57 11,40% 360 10 37,51; 19.07.2017 11844,57 11,40% 360 30 112,52; 13.8.2017 11844,57 11,40% 360 25 93,77; 19.08.2017 11844,57 11,90% 360 6 23,49; 19.09.2017 11844,57 11,90% 360 31 121,37; 19.10.2017 11844,57 11,90% 360 30 117,46; 19.11.2017 11844,57 11,90% 360 31 121,37; 19.12.2017 11844,57 11,90% 360 30 117,46; 19.01.2018 11844,57 11,90% 360 31 121,37; 19.02.2018 11844,57 11,90% 360 31 121,37; 01.03.2018 11844,57 11,90% 360 9 35,24; 19.03.2018 11844,57 11,90% 360 19 74,39; 19.04.2018 11844,57 11,90% 360 31 121,37; 19.05.2018 11844,57 11,90% 360 30 117,46; 19.06.2018 11844,57 11,90% 360 31 121,37; 19.07.2018 11844,57 11,90% 360 30 117,46; 19.08.2018 11844,57 11,90% 360 31 121,37; 19.09.2018 11844,57 11,90% 360 31 121,37; 19.10.2018 11844,57 11,90% 360 30 117,46; 19.11.2018 11844,57 11,90% 360 31 121,37; 19.12.2018 11844,57 11,90% 360 30 117,46; 19.01.2019 11844,57 11,90% 360 31 121,37; 19.02.2019 11844,57 11,90% 360 31 121,37; 19.03.2019 11844,57 11,90% 360 27 105,71. Úrok z omeškania zmluvný vo výške 70,17 € • zmluvný úrok z omeškania vo výške 70,29 € je v platobnej histórii označený ako „Predpis úroku z omeškania“ • z úhrad žalovaného bola na zmluvný úrok z omeškania započítaná suma vo výške 0,12 € • neuhradený zmluvný úrok z omeškania predstavuje sumu vo výške 70,17 € a vyčíslený je za príslušné obdobie (kalendárny mesiac) nasledovne: výška omeškaných splátok * 5% / 360 (bankový rok) * počet dní príslušného obdobia Úrok z omeškania vo výške 708,93 € • po zosplatnení úveru bol žalovanému účtovaný úrok z omeškania vo výške 708,93 € a vyčíslený je za príslušné obdobie podľa nasledovného vzorca: výška dlžnej istiny alebo výška dlžného riadneho úroku ku dňu zosplatnenia * 5% / 360 (bankový rok) * počet dní príslušného obdobia Ku dňu Dlžná suma Sadzba úroku Bankový rok Počet dní obdobia Výška úroku 19.03.2018 11844,57 5% 360 19 31,26; 19.03.2018 1482,21 5% 360 19 3,91; 19.04.2018 11844,57 5% 360 31 51,00; 19.04.2018 1482,21 5% 360 31 6,38; 19.05.2018 11844,57 5% 360 30 49,35; 19.05.2018 1482,21 5% 360 30 6,18; 19.06.2018 11844,57 5% 360 31 51,00; 19.06.2018 1482,21 5% 360 31 6,38; 19.07.2018 11844,57 5% 360 30 49,35; 19.07.2018 1482,21 5% 360 30 6,18; 19.08.2018 11844,57 5% 360 31 51,00; 19.08.2018 1482,21 5% 360 31 6,38; 19.09.2018 11844,57 5% 360 31 51,00; 19.09.2018 1482,21 5% 360 31 6,38; 19.10.2018 11844,57 5% 360 30 49,35; 19.10.2018 1482,21 5% 360 30 6,18; 19.11.2018 11844,57 5% 360 31 51,00; 19.11.2018 1482,21 5% 360 31 6,38; 19.12.2018 11844,57 5% 360 30 49,35; 19.12.2018 1482,21 5% 360 30 6,18; 19.01.2019 11844,57 5% 360 31 51,00; 19.01.2019 1482,21 5% 360 31 6,38; 19.02.2019 11844,57 5% 360 31 51,00; 19.02.2019 1482,21 5% 360 31 6,38; 19.03.2019 11844,57 5% 360 27 44,42. Žalobca poukazuje na definíciu priemerného spotrebiteľa, adresáta ochrany poskytovanej spotrebiteľským právom EÚ aj SR: Dôležitou súčasťou spotrebiteľskej ochrany - tak v prostredí práva SR, ako aj práva EÚ - je definícia subjektov, adresátov tejto ochrany. Pri tzv. teste nekalosti obchodnej praktiky vychádzajú tak predpisy EÚ (najmä smernica 2005/29/ES o nekalých obchodných praktikách) ako aj zákon o ochrane spotrebiteľa z ekonomického správania nie príležitostného (kauzálného) spotrebiteľa, ale naopak zo správania tzv. priemerného spotrebiteľa, ktorého pojem a význam si smernica prepožičala z predchádzajúcej judikatúry Súdneho dvora EÚ k slobode pohybu, a za ktorého je považovaný len ten spotrebiteľ primerane správne informovaný (reasonably well-informed), zároveň všímavý (observant) a rovnako tiež obozretný (circumspect) [JUDr. Róbert Dobrovodský, PhD., LL.M.: Aktuálne otázky občianskoprávnej ochrany spotrebiteľa v právnom styku s podnikateľmi, Zborník k 16. Slovenským dňom obchodného práva, rok 2010, Paneurópska vysoká škola a Slovenská advokátska komora]. Takýto tzv. priemerný spotrebiteľ v judikatúre Súdneho dvora EÚ je len osoba kritická v jej správaní sa na trhu a osoba, ktorá sa sama informuje o kvalite aj cene tovarov, a ktorá sa správa suverénne ekonomicky (rozhoduje o kúpení či nekúpení tovaru alebo služby) [Napríklad, obozretný spotrebiteľ neuverí tomu, že veľkosť (rozmer) reklamovaného (propagovaného) označenia na balení tovaru je totožná s jeho skutočnou veľkosťou. Rovnako priemerný spotrebiteľ nebude prisudzovať tovarom označovaným ako „dermatologicky testované“ liečebné účinky, ktoré tovar ani nemôže mať.]. Ak aj priemerný spotrebiteľ nie je vždy primerane správne informovaný, predpokladá sa, že je informovaný aspoň priemerne (averagely informed). Z vyššie uvedených definičných znakov tzv. priemerného spotrebiteľa je teda zrejmé, že ani európske a ani vnútroštátne predpisy nechránia spotrebiteľa, ktorý bol a zostal neinformovaný v dôsledku svojej nevšímavosti prípadne neobozretnosti (alebo až ľahostajnosti a ľahkomyselnosti). Často však skutočnosti uvádzané v spotrebiteľských žalobách nasvedčujú tomu, že spotrebiteľ spadá možno práve do tejto zmieňovanej skupiny absolútne neinformovaných spotrebiteľov (ktorých neinformovanosť je spôsobená nevšímavosťou a ľahkomyselnosťou). Spotrebiteľia totiž často poukazujú na „nespočetné množstvo“ vraj „neprimeraných zmluvných podmienok“. Je však potrebné si uvedomiť, že ak spotrebiteľovi vadili niektoré zmluvné klauzuly už v čase prípravy zmluvnej dokumentácie a v čase predloženia návrhu zmluvy na posúdenie, tak zmluvu vôbec nemusel a nemal uzavierať (prípadne sa pred podpisom iniciatívne: i) klásť otázky a ii) žiadať „dovysvetliť“ skutočný

význam a zmysel zmluvných klauzúl, ktorým nerozumel). Ak však spotrebiteľ návrh zmluvy prijal a text zmluvy podpísal bez toho, že by sa snažil predtým porozumieť obsahu predloženého návrhu zmluvy (prípadne dokonca bez toho, že by si návrh zmluvy prečítal), tak takéhoto spotrebiteľa nemožno považovať za spotrebiteľa primerane (resp. aspoň priemerne) správne informovaného, všímavého a obozretného, ktorého legitímne záujmy chráni právo EU a rovnako aj právo SR. Žalovaný vo svojom podaní namieta premlčanie pohľadávky. Žalobca s touto argumentáciou žalovaného nestotožňuje a poukazuje na skutočnosť, že pri dohode o plnení dlhu v splátkach môže veriteľ od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou (zročnou). Každá zo splátok tak predstavuje samostatné plnenie a preto pre každú z nich plynie trojročná premlčacia doba podľa § 103 Občianskeho zákonníka samostatne. Občiansky zákonník ďalej v ustanovení § 565 umožňuje, aby sa veriteľ s dlžníkom dohodli, že ak sa nesplní niektorá splátka, môže veriteľ uplatniť právo na zosplatnenie celého dlhu (tzv. strata výhody splátok). Veriteľ v takom prípade môže žiadať o zaplatenie celého dlhu, avšak toto svoje právo môže uplatniť len do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, v opačnom prípade toto právo zaniká. Ak toto právo veriteľ uplatní, trojročná premlčacia doba, pokiaľ ide o celý zostávajúci dlh, začína plynúť odo dňa splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu splatnosti celého dlhu. Ak však veriteľ toto právo nevyužije a ďalšia splátka sa stane splatnou, potom toto právo zaniká a vzniká mu až v prípade, ak dlžník nezaplatí ani túto, ďalšiu splátku dlhu. Podľa ust. § 101 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej aj „Občiansky zákonník“): Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka: Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Podľa ust. § 103 Občianskeho zákonníka: Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. V súvislosti s premlčaním nároku žalobca na tomto mieste zdôrazňuje, že neuplatnenie práva podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky spôsobuje zánik tohto práva veriteľa. V posudzovanom prípade bolo preukázané, že žalovaný bol v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (podaním zo dňa 01.03.2018) v omeškaní s plnením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Keďže však právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť zaniká splatnosťou najbližšie nasledujúcej splátky, potom mimoriadna splatnosť úveru nemohla byť v posudzovanom prípade vyhlásená pre nezaplatenie prvej splatnej splátky. Oprávnenie žalobcu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pre nezaplatenie tejto splátky totiž zaniklo v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka splatnosťou ďalšej splátky úveru. Zároveň je potrebné uviesť, že ak by žalobca pre nesplnenie tejto splátky vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, potom by porušil ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalovaný nebol v tom čase v omeškaní po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Z uvedených dôvodov je zrejmé, že v prípade, ak žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru podaním zo dňa 01.03.2018 toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.02.2018 a zároveň toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka po omeškaní spotrebiteľa s platením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. V posudzovanom prípade teda došlo v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru pre nesplnenie splátky splatnej dňa 20.02.2018. Premlčacia doba pre všetky splátky splatné po 20.02.2018 tak začala v súlade s ust. § 103 Občianskeho zákonníka plynúť od zročnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru (v posudzovanom prípade od splátky splatnej dňa 20.02.2018) a uplynula by najskôr dňa 20.02.2021. Keďže žaloba bola na súde podaná dňa 15.10.2020, žalobca má za to, že svoj nárok uplatnil na súde pred uplynutím premlčacej doby. Vzhľadom na uvedené žalobca zastáva názor, že mu vznikol nárok na úhradu uplatnenej sumy spolu s príslušným úrokom z omeškania, nakoľko nárok uplatnený žalobou nemožno považovať za premlčaný. Na tomto mieste poukazujeme na Uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25.5.2020, 15CoCsp/13/2020 „Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Správne konštatoval odvolateľ v odvolaní, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti pohľadávky je právom veriteľa, je na ňom, či ho využije, musí však toto právo uplatniť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. V prejednávacom prípade k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru zo zmluvy zo

dňa 8.2.2010 v znení jej dodatkov došlo ku dňu 27.7.2016 (č.l. 87 spisu), podľa zmluvy o splátkovom úvere boli splátky od 9/2010 splatné k 15. dňu v kalendárnom mesiaci, takže vyhláseniu mimoriadnej splatnosti bezprostredne predchádzala v prejednávacom prípade splátka splatná dňa 15.7.2016, pri ktorej trojročná premlčacia doba by uplynula až dňa 15.7.2019“ V tejto súvislosti poukazujeme na Uznesenie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 12.04.2017, 17Co/228/2016 „Pri mnohosti omeškaných splátok a následnej zročnosti celého dlhu je potrebné za nespĺnenú splátku, odo dňa zročnosti, ktorej začne plynúť premlčacia doba, považovať splátku, ktorá bezprostredne predchádza zročnosti celého dlhu. Pokiaľ totiž nenastane zročnosť celého dlhu, stávajú sa jeho splátky splatné postupne. Pokiaľ by následná zročnosť celého dlhu mala mať za následok začiatok plynutia premlčacej doby celého dlhu od prvej omeškanej splátky, tak ako to vyplýva z napadnutého rozhodnutia, posunul by sa začiatok plynutia premlčacej doby pred okamžik splatnosti všetkých omeškaných splátok nasledujúcej po prvej z nich. Ad absurdum, pokiaľ by došlo k zročnosti celého dlhu po viac ako troch rokoch (§ 101 Občianskeho zákonníka) od prvej omeškanej splátky, bolo by dôsledkom zročnosti premlčanie celého dlhu. Takýto následok je neprípustný, pretože inštitút zročnosti celého dlhu, ako strata výhody splátok, predstavuje sankciu pre dlžníka a prostriedok ochrany veriteľa. Nemôže tak mať pre veriteľa uvedený nepriaznivý následok.“ Uznesenie Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 7Co/141/2017 z 28.03.2018: „Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie správne právny vzťah medzi účastníkmi konania posúdil ako vzťah spotrebiteľský, na ktorý treba aplikovať normy spotrebiteľského práva a v tomto smere svoje rozhodnutie aj riadne odôvodnil. Nesprávne však vyhodnotil oprávnenie banky vyplývajúce zo VOP najmä v bode 17.1 a 17.2 ako povinnosť banky využiť tieto možnosti. Uvedený článok 17.2 VOP tak upravuje oprávnenie banky (možnosť) odstúpiť od zmluvy v prípade nespĺnenia povinností uvedených pod bodom 17.2 písm. a/ až g/, a článok 17.1. umožňuje banke vypovedať zmluvu bez uvedenia dôvodu. Uvedené oprávnenia nie sú povinnosťou banky, to znamená, že banka ho môže využiť, ale nemusí, a teda nie je možné jej toto oprávnenie dať za povinnosť. Ak teda žalovaní zaplatili poslednú splátku 04.06.2008 a so zaplatením ďalšej splátky bol v omeškani viac ako 10 dní (bod 7.6.) bola banka oprávnená podľa VOP vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, prípadne využiť aj ďalšie možnosti uvedené vo VOP. Ak však žalobca toto svoje oprávnenie nevyužil, nemožno počiatok plynutia premlčacej doby posúdiť tak, ako to urobil súd prvej inštancie, preto je tento jeho záver nesprávny.“ Uznesenie Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 5Co/114/2017 z 28.04.2017: „Ak dlžník plnil v splátkach, nezaplatenie jednej alebo viacerých splátok v čase ich splatnosti nespôsobuje bez ďalšieho splatnosť celého dlhu. Každá zo splátok totiž predstavuje samostatný dlh, ktorý veriteľ môže samostatne uplatňovať na súde. Súčasťou podmienok splatnosti jednotlivých splátok môže byť i určenie, že pre nespĺnenie niektorej splátky je veriteľ oprávnený žiadať celý zvyšok pohľadávky naraz (§ 565 OZ). Ide tu tak o podmienenú výhodu splácať dlh v splátkach, ktorá spočíva v tom, že dlžník dodrží splátky. Ak dlžník nedodrží dohodu o včasnom splnení dohodnutých splátok alebo súdne rozhodnutie o povolení splátok, stráca výhodu splátok za predpokladu, že veriteľ požiadava o zaplatenie celej pohľadávky, resp. nezaplateného zvyšku pohľadávky naraz. Uplatnenie práva na zaplatenie celej pohľadávky je v právomoci veriteľa, ktorý toto právo môže, ale nemusí uplatniť. Stratu výhody splátok musí veriteľ dlžníkovi oznámiť, prípadne uplatniť na súde podaním žaloby. Splatnosť celej pohľadávky tak nenastáva priamo zo zákona, ale záleží na veriteľovi, či si toto právo uplatní, teda či vyzve dlžníka na zaplatenie celého zvyšku dlhu. Toto svoje právo požadovať zaplatenie celej pohľadávky z dôvodu straty výhody splátok je časovo obmedzené tak, že veriteľ ho môže použiť najneskôr do splatnosti najbližšej ďalšej splátky. Ust. § 565 OZ o strate výhody splátok je modifikované vo vzťahu k plneniu zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach od 01. 11. 2008, kedy nadobudol účinnosť zák. č. 379/2008 Z. z. tak, že veriteľ je v prípade nespĺnenia niektorej splátky oprávnený požadovať od dlžníka zaplatenie celého zvyšku pohľadávky najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Pokiaľ ide o premlčanie splátok platí, že premlčacia doba tu začína plynúť osobitne vo vzťahu ku každej splátke odo dňa jej splatnosti a premlčacia doba ohľadne celej pohľadávky v prípade straty výhody splátok začína plynúť odo dňa splatnosti nezaplatenej splátky. ...Odvolací súd poukazujúc na uvedené skutočnosti poznamenáva, že námietky žalobcu uvedené v odvolaní, že premlčacia doba pre všetky splátky splatné po tom, čo sa pre nezaplatenie niektorej zo splátok stal zročným celý dlh, začala plynúť odo dňa zročnosti nespĺnenej splátky, pre nespĺnenie ktorej došlo k zročnosti celého dlhu a pre splátky splatné pred zročnosťou celého dlhu plynú samostatná premlčacia doba odo dňa ich splatnosti, sú opodstatnené.“ Podľa uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 11Co/13/2018 z 26.09.2018: „Záver súdu prvej inštancie o tom, že premlčacia doba zosplateného dlhu začala plynúť odo dňa zročnosti poslednej splátky zakladajúcej právo veriteľa žiadať predčasné splatenie dlhu, teda od 15.07.2013, je v rozpore s ustanovením § 103 Občianskeho zákonníka. Podmienkou aplikácie jeho druhej vety je totiž zročnosť celého dlhu (vyvolaná postupom podľa § 565 v spojení s § 53

ods. 8 Občianskeho zákonníka) v dôsledku nesplnenia niektorej zo splátok; nepostačujúca je možnosť veriteľa vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Okresný súd neskúmal, pre nezaplatenie ktorej splátky žalobca pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru.“

5. Na základe návrhu žalovaného súd pokračoval po podaní odporu v konaní a spis bol postúpený na prejednanie na Okresný súd Trenčín.

6. Žalovaný sa vyjadril k vyjadreniu žalovaného dňa 29.6.2021, v ktorom zopakoval totožnú argumentáciu, ako v odpore proti platobnému rozkazu. Poukázal na to, že mimoriadnu splatnosť dlhu mu mal postupca oznamovať na adresu trvalého bydliska, keďže ju poznal.

7. K tejto právnej argumentácii sa vyjadril dňa 28.07.2021 žalobca, ktorý skonštatoval, že žalovaný vo svojom podaní uvádza rovnaké námietky ako uviedol vo svojom odpore zo dňa 01.12.2020. Žalobca sa vyjadruje v zmysle svojho podania zo dňa 08.01.2021, ktoré dopĺňa nasledovne: K námietke žalovaného, že mu boli listiny doručované na adresu D. L. XXX/XX, XXX XX N. U. H. sa žalobca vyjadril v podaní zo dňa 08.01.2021. Žalobca k uvedenému súdu dopĺňa v prílohe odpoveď pôvodného veriteľa. K tvrdeniu žalovaného, že v Zmluve o splátkovom úvere (ďalej len „Zmluva“) nebol informovaný o konečnej splatnosti zmluvy, žalobca poukazuje na čl. I Zmluvy - Základné podmienky, v ktorej je konečná splatnosť uvedená jasne a zrozumiteľne dátumom 20.10.2024. K tvrdeniu žalovaného, že mu nebol poskytnutý splátkový kalendár žalobca uvádza, že dlžník bol o prílohách Zmluvy informovaný v časti III. ods. 6 Zmluvy, pričom podpis žalovaného sa nachádza len niekoľko centimetrov od uvedeného ustanovenia. V prípade ak by aj bola pravda, že žalovanému nebol splátkový kalendár k zmluve priložený, žalovaný mal túto skutočnosť konzultovať pred podpisom Zmluvy priamo s pracovníkom banky. Žalovaný v súvislosti s údajnou absenciou splátkového kalendára namietal, že: „Z uvedeného dôvodu som nemal možnosť získať prehľad o vývoji mojich splátok od prvej po poslednú, o tom, aká je skutočná štruktúra jednotlivých splátok, t.j. aká časť splátky predstavuje istiny úveru, aká časť predstavuje riadny úrok a poplatky.“ Žalobca považuje uvedenú námietku za neopodstatnenú a poukazuje na časť II. ods. 10 Zmluvy: „Banka vyhotoví výpis o splátkach formou amortizačnej tabuľky, a to bezplatne na požiadanie dlžníka“. Nakoľko si žalovaný mohol kedykoľvek splátkový kalendár bezplatne vyžiadať, mám za to, že jeho prípadná absencia ako prílohy Zmluvy nemá na jej platnosť žiaden vplyv. Žalobca ďalej v súvislosti s tým poukazuje na časť IV. svojho Vyjadrenia zo dňa 08.01.2021. V zmysle vyššie uvedeného žalobca navrhuje, aby konajúci súd vyhovel v podanej žalobe.

8. K uvedenému vyjadreniu zaujal stanovisko žalovaný dňa 4.8.2021, v ktorom uviedol, že žalobcovi bola známa adresa jeho trvalého pobytu už rok pred doručením oznámenia o mimoriadnej splatnosti úveru a nechápe, prečo mu oznámenie o mimoriadnej splatnosti bolo zasielané na jeho bývalú korešpondenčnú adresu a prečo potom, ako sa uvedené oznámenie vrátilo ako neprevzaté ho nedoručil na jemu v tom čase známu adresu znovu. Zopakoval, že mu nebol doručený splátkový kalendár, a nesúhlasil s tým, že si ho mal vyžiadať v banke a namietal, že svoju zodpovednosť sa banka snaží previesť na neho. Tvrdenie, že absencia splátkového kalendára nemá žiaden vplyv na platnosť zmluvy podľa neho nemôže obstáť. Trval na námietke premlčania.

9. K tomuto vyjadreniu zaujal stanovisko žalobca dňa 09.09.2021, v ktorom uviedol, že podľa ustanovenia § 101 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Podľa ustanovenia § 565 OZ Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Podľa ustanovenia § 103 OZ Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Podľa ustanovenia § 53 ods. 9 OZ Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Žalobca poukazuje na skutočnosť, že pri dohode o plnení dlhu v splátkach môže veriteľ od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou (zročnou). Každá zo splátok tak predstavuje samostatné plnenie a preto pre každú z nich plynie trojročná premlčacia doba podľa § 103 Občianskeho zákonníka samostatne. Občiansky zákonník ďalej v ustanovení § 565 umožňuje,

aby sa veriteľ s dlžníkom dohodli, že ak sa nesplní niektorá splátka, môže veriteľ uplatniť právo na zosplatenie celého dlhu (tzv. strata výhody splátok). Veriteľ v takom prípade môže žiadať o zaplatenie celého dlhu, avšak toto svoje právo môže uplatniť len do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, v opačnom prípade toto právo zaniká. Ak toto právo veriteľ uplatní, trojročná premlčacia doba, pokiaľ ide o celý zostávajúci dlh, začína plynúť odo dňa splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu splatnosti celého dlhu. Ak však veriteľ toto právo nevyužije a ďalšia splátka sa stane splatnou, potom toto právo zaniká a vzniká mu až v prípade, ak dlžník nezaplatí ani túto, ďalšiu splátku dlhu. V súvislosti s premlčaním nároku žalobca na tomto mieste zdôrazňuje, že neuplatnenie práva podľa ust. §565 Občianskeho zákonníka do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky spôsobuje zánik tohto práva veriteľa. V posudzovanom prípade bolo platobnou históriou preukázané, že žalovaný bol v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (20.12.2017) v omeškaní s plnením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace (od 02.03.2018). Keďže však právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť zaniká splatnosťou najbližšie nasledujúcej splátky, potom mimoriadna splatnosť úveru nemohla byť v posudzovanom prípade vyhlásená pre nezaplatenie prvej nezaplatennej splatnej splátky. Oprávnenie žalobcu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pre nezaplatenie tejto splátky totiž zaniklo v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka splatnosťou ďalšej splátky úveru. Zároveň je potrebné uviesť, že ak by žalobca pre nesplnenie tejto splátky vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, potom by porušil ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalovaný nebol v tom čase v omeškaní po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Taktiež by bol takýto postup žalobcu v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko by odňal žalovanému možnosť prípadného douhradenia omeškanej splátky. Z uvedených dôvodov je zrejmé, že v prípade, ak žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru podaním zo dňa 02.03.2018 - toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.02.2018 a zároveň toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka po omeškaní spotrebiteľa s platením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. V posudzovanom prípade teda došlo v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru pre nesplnenie splátky splatnej dňa 20.02.2018. Premlčacia doba pre všetky splátky splatné po 20.02.2018 tak začala v súlade s ust. § 103 Občianskeho zákonníka plynúť od zročnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru (v posudzovanom prípade od splátky splatnej dňa 20.02.2018) a uplynula by najskôr dňa 20.02.2021. Keďže žaloba bola na súde podaná dňa 15.10.2020, žalobca má za to, že svoj nárok uplatnil na súde pred uplynutím premlčacej doby. Žalobca v tejto súvislosti uvádza, že rovnaký právny záver vyplýva i z ustálenej rozhodovacej praxe súdov, pričom príkladmo poukazuje na nasledujúce rozhodnutia: Podľa uznesenia Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 15CoCsp/13/2020 z 25.05.2020: „Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Správne konštatoval odvolateľ v odvolaní, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti pohľadávky je právom veriteľa, je na ňom, či ho využije, musí však toto právo uplatniť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. V prejednávacom prípade k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru zo zmluvy zo dňa 8.2.2010 v znení jej dodatkov došlo ku dňu 27.7.2016 (č.l. 87 spisu), podľa zmluvy o splátkovom úvere boli splátky od 9/2010 splatné k 15. dňu v kalendárnom mesiaci, takže vyhláseniu mimoriadnej splatnosti bezprostredne predchádzala v prejednávacom prípade splátka splatná dňa 15.7.2016, pri ktorej trojročná premlčacia doba by uplynula až dňa 15.7.2019.“ Uznesenie Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 7Co/141/2017 z 28.03.2018: „Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie správne právny vzťah medzi účastníkmi konania posúdil ako vzťah spotrebiteľský, na ktorý treba aplikovať normy spotrebiteľského práva a v tomto smere svoje rozhodnutie aj riadne odôvodnil. Nesprávne však vyhodnotil oprávnenie banky vyplývajúce zo VOP najmä v bode 17.1 a 17.2 ako povinnosť banky využiť tieto možnosti. Uvedený článok 17.2 VOP tak upravuje oprávnenie banky (možnosť) odstúpiť od zmluvy v prípade nesplnenia povinností uvedených pod bodom 17.2 písm. a/ až g/, a článok 17.1. umožňuje banke vypovedať zmluvu bez uvedenia dôvodu. Uvedené oprávnenia nie sú povinnosťou banky, to znamená, že banka ho môže využiť, ale nemusí, a teda nie je možné jej toto oprávnenie dať za povinnosť. Ak teda žalovaní zaplatili poslednú splátku 04.06.2008 a so zaplatením ďalšej splátky bol v omeškaní viac ako 10 dní (bod 7.6.) bola banka oprávnená podľa VOP vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, prípadne využiť aj ďalšie možnosti uvedené vo VOP. Ak však žalobca toto svoje oprávnenie nevyužil, nemožno počiatok plynutia premlčacej doby posúdiť tak, ako to urobil súd prvej inštancie, preto je tento jeho záver nesprávny.“ Uznesenie Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 5Co/114/2017 z 28.04.2017: „ Ak dlžník plnil v splátkach, nezaplatenie jednej alebo viacerých splátok v čase ich splatnosti nespôsobuje bez ďalšieho splatnosť celého dlhu. Každá zo splátok totiž predstavuje samostatný dlh, ktorý veriteľ môže samostatne uplatňovať na súde. Súčasťou

podmienok splatnosti jednotlivých splátok môže byť i určenie, že pre nesplnenie niektorej splátky je veriteľ oprávnený žiadať celý zvyšok pohľadávky naraz (§ 565 OZ). Ide tu tak o podmienenú výhodu splácať dlh v splátkach, ktorá spočíva v tom, že dlžník dodrží splátky. Ak dlžník nedodrží dohodu o včasnom splnení dohodnutých splátok alebo súdne rozhodnutie o povolení splátok, stráca výhodu splátok za predpokladu, že veriteľ požiadava o zaplatenie celej pohľadávky, resp. nezaplateného zvyšku pohľadávky naraz. Uplatnenie práva na zaplatenie celej pohľadávky je v právomoci veriteľa, ktorý toto právo môže, ale nemusí uplatniť. Stratu výhody splátok musí veriteľ dlžníkovi oznámiť, prípadne uplatniť na súde podaním žaloby. Splatnosť celej pohľadávky tak nenastáva priamo zo zákona, ale záleží na veriteľovi, či si toto právo uplatní, teda či vyzve dlžníka na zaplatenie celého zvyšku dlhu. Toto svoje právo požadovať zaplatenie celej pohľadávky z dôvodu straty výhody splátok je časovo obmedzené tak, že veriteľ ho môže použiť najneskôr do splatnosti najbližšej ďalšej splátky. Ust. § 565 OZ o strate výhody splátok je modifikované vo vzťahu k plneniu zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach od 01. 11. 2008, kedy nadobudol účinnosť zák. č. 379/2008 Z. z. tak, že veriteľ je v prípade nesplnenia niektorej splátky oprávnený požadovať od dlžníka zaplatenie celého zvyšku pohľadávky najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Pokiaľ ide o premlčanie splátok platí, že premlčacia doba tu začína plynúť osobitne vo vzťahu ku každej splátke odo dňa jej splatnosti a premlčacia doba ohľadne celej pohľadávky v prípade straty výhody splátok začína plynúť odo dňa splatnosti nezaplatenej splátky (...) Odvolací súd poukazuje na uvedené skutočnosti poznamenáva, že námietky žalobcu uvedené v odvolaní, že premlčacia doba pre všetky splátky splatné po tom, čo sa pre nezaplatenie niektorej zo splátok stal zročným celý dlh, začala plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k zročnosti celého dlhu a pre splátky splatné pred zročnosťou celého dlhu plynie samostatná premlčacia doba odo dňa ich splatnosti, sú opodstatnené.“ Podľa uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 11Co/13/2018 z 26.09.2018: „Záver súdu prvej inštancie o tom, že premlčacia doba zosplateného dlhu začala plynúť odo dňa zročnosti poslednej splátky zakladajúcej právo veriteľa žiadať predčasné splatenie dlhu, teda od 15.07.2013, je v rozpore s ustanovením § 103 Občianskeho zákonníka. Podmienkou aplikácie jeho druhej vety je totiž zročnosť celého dlhu (vyvolaná postupom podľa § 565 v spojení s § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka) v dôsledku nesplnenia niektorej zo splátok; nepostačujúca je možnosť veriteľa vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Okresný súd neskúmal, pre nezaplatenie ktorej splátky žalobca pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru.“. Vzhľadom nato, že žalovaný sa dostal do omeškania so splátkou splatnou dňa 20.12.2017, upozornil pôvodný veriteľ výzvou zo dňa 28.01.2018 žalovaného na omeškanie zo splácaním pohľadávky a zároveň na oprávnenie vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky. Nakoľko žalovaný ani po tejto výzve dlžnú sumu neuhradil, pôvodný veriteľ vyhlásil dňa 02.03.2018 Oznamovaním mimoriadnu splatnosť. Vzhľadom na uvedené žalobca zastáva názor, že mu vznikol nárok na úhradu uplatnenej sumy spolu s príslušným úrokom z omeškania, nakoľko nárok uplatnený žalobou nemožno považovať za premlčaný.

10. Súd vo veci vytyčil pojednávanie, na ktoré predvolal strany. Pojednávanie sa zúčastnil iba advokát žalobcu, žalovaný svoju neúčast písomne ospravedlnil a žiadal, aby sa pojednávalo v jeho neprítomnosti. Súd vykonal dokazovanie oboznámením predložených listín ako aj vyjadrení strán a iné dôkazy nevykonal, pretože neboli navrhnuté.

11. Podľa § 524 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému (ods.1). S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené (ods. 2).

12. Podľa § 525 ods.2 Občianskeho zákonníka nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

13. Podľa § 92 ods.8 zákona č. 483/2001 Z.z. v znení neskorších predpisov o bankách ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči

banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

14. Podľa § 52 ods.1-4 Občianskeho zákonníka (účinného ku dňu uzavretia úverovej zmluvy) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 9 ods.1 zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení nesk. predpisov (účinný v čase uzavretia zmluvy) zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

16. Podľa § 9 ods. 2 zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení nesk. predpisov (účinný v čase uzavretia zmluvy) zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) odplatu podľa osobitných predpisov, k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere

a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia, u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16, v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23, z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok, aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

17. Podľa § 9 ods. 9 zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení nesk. predpisov (účinný v čase uzavretia zmluvy) od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

18. Podľa § 9 ods. 12 zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení nesk. predpisov (účinný v čase uzavretia zmluvy) všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia, musia byť obsiahnuté v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

19. Podľa § 11 ods.1 zák.č. 129/2010 Z.z. v znení nesk. predpisov (účinného v čase uzavretia zmluvy) poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa), c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa¹⁾ a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu, f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia, g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

20. Podľa § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka (účinného ku dňu uzavretia úverovej zmluvy) ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

21. Podľa § 45 ods.1 Občianskeho zákonníka prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde.

22. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

23. Podľa § 100 ods.1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

24. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

25. Podľa § 102 Občianskeho zákonníka pri právach, ktoré sa musia najprv uplatniť u fyzickej alebo právnickej osoby začína plynúť premlčacia doba odo dňa, keď sa právo takto uplatnilo.

26. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

27. Podľa § 517 ods.1 veta prvá, odsek 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

28. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení nesk. predpisov výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

29. Takto mal súd preukázané, že žalovaný a právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s. so sídlom v Bratislave, Tomášikova 48, IČO: 00 151 653 uzavreli dňa 12.10.2016 Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Právny predchodca žalobcu sa zaviazal poskytnúť žalovanému spotrebný bezúčelový úver vo výške 12.000€ s dohodnutou fixnou výškou úrokovej sadzby vo výške 11,90 % ročne, pri ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) 11,94% , priemernej RPMN n atrhu 9,22% a celková suma, ktorú mal spotrebiteľ zaplatiť predstavovala 18.351,05€ Žalovaný sa v Zmluve o úvere, ako to vyplýva z článku I. bod 1., zaviazal žalobcovi poskytnutý úver splatiť, zaplatiť úroky a plniť ďalšie podmienky dohodnuté v zmluve. Od 20.11.2016 sa žalovaný zaviazal zaplatiť úver v 96-ich splátkach po 191,17€ mesačne, splatných vždy k 20. dňu v mesiaci. Počiatočná splatnosť úveru bola dohodnutá na 20.11.2016 a konečná splatnosť úveru bola účastníkmi zmluvy dohodnutá na 20.10.2024. Žalovaný z celkového dlhu uhradil sumu 484,07 €, a to nasledovne: 22.11.2016 - 14,14 €, 24.11.2016 ; - 177,03 €, 20.12.2016 - 56,55 €, 21.12.2016 - 134,62 €, 20.01.2017 - 14,73 €, 01.02.2017 - 13,80 €, 27.02.2017 - 20,00 €, 27.03.2017 - 53,20 €. Z úhrad žalovaného bola na istinu započítaná suma vo výške 155,43 €, na riadny úrok suma vo výške 311,70 € a na poplatky suma vo výške 16,82 € a na úrok z omeškania vo výške 0,12 €; čo nebolo sporné, nakoľko žalovaný uvedenú skutočnosť nenamietal.

30. Žalovaný mal na zmluve uvedenú ako korešpondenčnú adresu C. T. XXX/XX, F.. Právny predchodca žalobcu a žalovaný sa dohodli vo Všeobecných obchodných podmienkach účinných od 1.1.2015 (ďalej len VOP -strana 28 spisu) v bod 6.3. (DORUČOVANIE KLIENTOVI), že písomnosti doručované poštou sa považujú za doručené 3.deň po jej odoslaní a to aj keď klient zmari doručenie zásielky alebo sa o doručení zásielky nedozvie. Banka zasiela písomnosti spravidla vo forme obyčajnej listovej zásielky. V zmysle bodu 6.5.VOP banka používa na doručovanie písomností klientovi kontaktné údaje, ktoré klient banke oznámil.

31. Žalovaný namietal, že mu nebolo doručené oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti dlhu, pretože toto mu nebolo doručované na adresu jeho trvalého bydliska, ale na jeho bývalú adresu (N. U. H., D. L. XXX/XX) a tvrdil, že banka mala postupovať tak, že keď sa nedoručilo na jeho starú adresu, malo sa doručovať na adresu pôvodnú (jeho trvalého bydliska) a predložil oznam o omeškaní so splácaním dlhu zo dňa 17.5.2017 (čl. 62 spisu) , adresovaný na adresu F., C. T. XXX/XX. Žalobca uviedol, že korešpondenčná adresa N. U. H., D. L. XXX/XX bola do bankového systému zanesená ako doručovacia na žiadosť samotného klienta - žalovaného, ktorý tieto skutkové tvrdenia žalobcu výslovne nepoprel a preto sa považujú za nesporné (§ 151 ods.1 CSP) . Pokiaľ právny predchodca žalobcu - banka doručovala žalovanému korešpondenciu (výzva na úhradu dlhu pred zosplatnením z 28.1.2018, výzva banky pred postúpením pohľadávky tretej osobe, oznámenie o postúpení pohľadávky z 30.3.2019, vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu z 2.3.2018) všetko na adresu N. U. H., D. L. XXX/XX, ktorú

banke nahlásil a na ktorej sa reálne nezdržoval, platí v zmysle dojednaných zmluvných podmienok fikcia doručenia písomností žalovanému, na adresu, ktorú označil ako korešpondenčnú, aj keď sa o obsahu zásielok nedozvedel, pretože mal banke nahlásiť, že sa odsťahoval a kam. Banka doručovala poštové zásielky týkajúce sa zmluvného vzťahu v zmysle dojednaných bankových podmienok a nedoručenie zásielok nemožno pričítať na vrub banke. Súd mal tieto zásielky v zmysle dojednaných VOP za riadne doručené, aj keď sa adresát o ich obsahu nedozvedel, lebo ich nedoručenie zaviniť žalovaný.

32. Dňa 28.1.2018 banka oznámila žalovanému, že ku dňu 28.1.2018 je v omeškaní so splácaním pohľadávky banky vo výške 2.410,33€ (čo predstavuje neuhradených 12,6 splátok) a žiadala, aby v lehote najneskôr do 15 dní od doručenia výzvy dlh uhradil na číslo účtu, uvedené v oznámení. Zároveň ho upozornila, že ak dlh v lehote neuhradí, banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Pohľadávka uhradená nebola a preto banka dňa 2.3.2018 listom vyhlásila ku dňu 1.3.2018 mimoriadnu splatnosť úveru z dôvodu porušenia bodu 8.1 písm. a/ Produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery SLSP, a.s. s účinnosťou od 1.1.2015 v aktuálnom znení - omeškanie dlžníka so splácaním pohľadávky banky o viac ako 3 mesiace a zároveň vyzvala žalovaného na úhradu dlhu v lehote 15 dní na číslo účtu uvedené v oznámení, čo žalovaný neurobil. Dňa 22.3.2019 bola pohľadávka zo zmluvy o úvere proti žalovanému postúpená na žalobcu. Právny predchodca žalobcu nepochybne postúpil pohľadávku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom ku dňu 23.3.2019 bol žalovaný s platením v omeškaní viac ako 90 kalendárnych dní v súlade s platným právnym poriadkom; na subjekt so sídlom v Slovenskej republike, takže žalobca je aktívne vecne legitimovaný na vymáhanie dlhu zo zmluvy o úvere, ktorý je predmetom sporu. Žalobca je veriteľom žalovaného na základe platne postúpenej a riadne zosplatennej pohľadávky, pretože pred postúpením pohľadávky žalovaného listom zo dňa 18.12.2018 vyzval na úhradu celého dlhu s tým, že mu oznámil, že ak tak v lehote uvedenej vo výzve (na čl. 46 spisu) neurobí, bude pohľadávka postúpená tretej osobe (čím je splnená podmienka podľa § 92 ods.8 Zákona o bankách) a žalovanému bolo oznámené aj postúpenie pohľadávky dňa 30.3.2019 (čl. 52 spisu).

33. Neuhradená pohľadávka banky ku dňu 28.1.2018 predstavovala presne stanovenú čiastku, uvedenú v prvom odseku listu a to sumu 2.410,33€, ktorú banka požadovala do 15 dní od doručenia listu uhradiť (musela počkať, až uplynie lehota na plnenie po vrátení nedoručenej zásielky), v opačnom prípade dlžníkovi hrozilo odňatie dohodnutých splátok a predčasná splatnosť dlhu, na čo bol dlžník v tejto výzve taktiež písomne upozornený. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu mohol veriteľ uplatniť len do dňa zročnosti najbližšej splatnej splátky nasledujúcej po lehote vo výzve a keďže splátka bola splatná do 20. dňa v mesiaci, teda do 20.3.2018 a veriteľ dlh zosplatnil ku dňu 1.3.2018. Strany mali zmluvne dojednané, že k predčasnému splateniu dlhu môže banka pristúpiť až potom, čo bude dlžník v omeškaní s platením s akoukoľvek splátkou po dobu dlhšiu ako 3 mesiace (bod 8.1 písm. a/ Produktových obch. podmienok) s tým, že dlžníka vyzvala v lehote 15 dní od doručenia výzvy, aby dlh uhradil, pričom výzvu dlžník neprevzal a preto sa táto opovažovala v zmysle obchodných podmienok (bod 6.3.VOP) za doručení tretím dňom po jej odoslaní (28.1.2018) teda dňa 1.2.2018 a v lehote 15 dní mal dlžník uhradiť dlh, teda lehota na plnenie mu uplynula dňa 16.2.2018, pričom lehota na zaplatenie ďalšej splátky bola 20.2.2018. Avšak zásielka o tom, že žalovaný výzvu neprevzal sa banke vrátila ako neprevzatá v odbernej lehote zrejme až po 20.2.2018 z pošty a preto mohol dlh zosplatiť k najbližšie splatnej splátke a to bolo k 20.3.2018. Žalobca -banka dlh zosplatnila dňom 1.3.2018, s tým, že podľa bodu 8 bod 8.2 písm.a/ OP slovenskej sporiteľne určenie presného dátumu splatnosti je v plnom rozsahu v réžii banky. Z obsahu zmluvy o úvere vyplýva, že žalovaný mal zaplatiť 96 splátok po 191,17€ a teda keď banka dňa 28.1.2018 žiadala uhradiť sumu 2.410,33€ jednoduchým matematickým prepočtom (2.410,33€ : 191,17€) sa dá zistiť, že tomu zodpovedá počet 12,6 neuhradených splátok. Banka mohla podľa bodu 8.1 písm.a/ Produktových obchodných podmienok zosplatiť dlh pre ktorúkoľvek neuhradenú splátku, s ktorou bol dlžník v omeškaní viac ako 3 mesiace. Ak vo výzve zo dňa 28.1.2018 už bol dlžník s platením v omeškaní za viac ako 12 splátok, k tomuto dátumu bola najneskôr splatná splátka s ktorou bol dlžník viac ako 3 mesiace v omeškaní splátka splatná dňa 20.10.2017.

34. Ustanovenie § 101 OZ upravuje všeobecnú dĺžku premlčacej lehoty, ktorá platí v prípadoch, ak zákon pre jednotlivé práva nemá osobitnú úpravu, teda inú dĺžku premlčacej doby, alebo odlišný začiatok jej plynutia, ako je to v prípade úhrady dlhu v splátkach. V zmysle § 103 OZ v prípade, ak zmluvné strany dohodli plnenie dlhu v splátkach, každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie, pre každú z nich plynie samostatná premlčacia lehota, čo však už neplatí vo vzťahu k tým splátkam, ktoré sa stali splatnými na základe využitia práva veriteľa podľa § 565 OZ. Vo vzťahu k zosplatenému dlhu mimo už

splatných splátok teda nastáva situácia odlišná, a premlčacia lehota vo vzťahu k týmto neuhradeným splátkam plynie odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, ktorá vyvolala zosplatnenie dlhu. Pokiaľ ide o spotrebiteľské zmluvy je však potrebné zohľadniť osobitnú právnu úpravu, ktorá vyplýva z § 53 ods. 9 OZ. Toto ustanovenie zaviedlo novú podmienku pre aplikáciu § 565 OZ vzťahujúcu sa výlučne na spotrebiteľské zmluvy, keď možnosť veriteľa žiadať o zaplatenie celej zostávajúcej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky (teda možnosť uplatnenia práva podľa § 565 OZ), je viazaná nielen na samotné omeškanie s úhradou splátky, ale aj na právnu udalosť, ktorou je uplynutie 3 mesiacov omeškania s úhradou tejto splátky. Súčasne platí pre veriteľa tiež povinnosť upozorniť dlžníka na možnosť zosplatnenia dlhu aspoň 15 dní pred uplatnením tohto práva. Z uvedeného plynie, že v prvý deň omeškania s úhradou splátky nie je veriteľ oprávnený uplatniť právo podľa § 565 OZ a pristúpiť k zosplatneniu dlhu vzhľadom na to, že špeciálna právna úprava obsiahnutá v § 53 ods. 9 OZ vyžaduje, aby k právnej skutočnosti omeškania dlžníka k úhradou splátky sa pripojila aj právna udalosť uplynutia 3 mesiacov, avšak právny predchodca žalobcu mal zmluvne dojednanú dobu zosplatnenia dlhu až v prípade omeškania po dobu viac ako 3 mesiace. Preto až so zohľadnením uvedenej zmluvnej doby je možné uvažovať o práve veriteľa domáhať sa svojho práva na súde tak, ako to predpokladá § 100 OZ v spojení s § 101 OZ. Z uvedeného plynie, že premlčacia doba v prípade spotrebiteľských zmlúv u predčasne zosplatneného dlhu začína plynúť až po troch mesiacoch omeškania od splatnosti splátky. Z vyššie uvedeného tiež vyplýva, že pokiaľ malo dôjsť k uplatneniu práva veriteľa pre omeškanie žalovaného s úhradou splátky splatnej dňa 20.10.2017, veriteľ mohol pristúpiť k zosplatneniu zostatku dlhu najskôr po uplynutí zmluvne dohodnutých viac ako 3 mesiacov omeškania t.j. po 21.1.2018. Za situácie, že predčasná splatnosť dlhu bola viazaná na splátku splatnú 20.10.2017, mohlo dôjsť k premlčaniu nároku žalobcu u zosplatnených splátok najskôr od 20.10.2020 (20.10.2017 + 3 roky) a keďže žalobu žalobca podal 15.10.2020, k uplynutiu premlčacej doby za takých okolností nemohlo dôjsť. K predčasnej splatnosti dlhu, t.j. k strate výhody splátok nedochádza automaticky, ale vyžaduje sa prejav vôle veriteľa, že tento právny následok chce uplatniť a tým je práve výzva na úhradu celého dlhu (t.j. aj na zaplatenie do uvedeného času nesplatných splátok dlhu v prejednávanej veci na č.l. 45 spisu). Toto právo mohol veriteľ využiť do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky, v danom spore za situácie, že splátky boli splatné 20.deň v mesiaci, do 20.3.2018 a právo uplatnil včas, dňa 1.3.2018. Uvedený právny názor vyplýva z judikátu -uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp.zn.2CoCsp/34/2020 zo dňa 15.12.2020 publikovaného pod JUD3752893SK. Nárok žalobcu teda nie je premlčaný.

35. Súd preskúmal obsah zmluvy o úvere a konštatoval, že táto obsahuje pokiaľ ide o istinu a úroky všetky zákonom č. 513/1991 Z.z. Obchodný zákonník ako aj ust. § 9 zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v platnom znení § 52 a nasl. Obč. zákonníka požadované náležitosti a plnenie, obsiahnuté v žalobnom nároku nevychádza zo žiadnych neprijateľných zmluvných podmienok, ale len z tých, ktoré boli zmluvne riadne dojednané. Už bolo judikované (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 16. júna 2020, sp. zn. 5 Cdo 42/2020, Zdroj: Najvyšší súd SR; tvorba právnej vety: najpravo.sk), že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí. Uvedené bolo preskúmané v rozsudku Súdneho dvora zo dňa 10.6.2021 vo veci C-192/20, z ktorého v bode 42 vyplýva, že v prípade predčasného zoplatnenia úveru nemôže byť spotrebiteľ povinný platiť predajcovi alebo dodávateľovi bežné úroky za obdobie od rozhodnutia o tomto zosplatnení až do skutočného splatenia požičanej sumy, pokiaľ zaplatenie úrokov z omeškania a iných zmluvných pokút splatených podľa uvedenej zmluvy umožňuje kompenzáciu skutočnej škody, ktorú predajca alebo dodávateľ utrpel.

36. Pokiaľ ide o námietky žalovaného, že úver je nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov v dôsledku absencie splátkového kalendára a členenia jednotlivých splátok na úrok, istinu a poplatky, súd poukazuje na ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít a to rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp.zn.7Cdo/98/2018 zo dňa 30.1.2019, ako aj rozhodnutí sp. zn. 3 Cdo 146/2017, 3 Cdo 45/2018 a 4Cdo 211/2018, kde došlo k zaujatiu záväzného právneho názoru o otázke splnenia náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplývajúcich z § 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ, ktoré je podkladom pre záver o tom, či poskytnutý spotrebiteľský úver je alebo nie je bezúročný (§ 11 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ) keď navyše najvyšší súd v totožných veciach sp. zn. 3 Cdo 146/2017, 3 Cdo 45/2018 a 4 Cdo 211/2018 uzavrel, že podané dovolanie je prípustné, ale tiež dôvodné. Dovolací súd uzavrel, že nemožno od dodávateľov v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z. z. žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. uvádza pojmy „výška“, alebo

„počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu potrebné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje.

37. V danom prípade mal žalovaný uhradiť istinu- požičaných 12.000€ v 96-tich splátkach po 191,17€ teda celkove sumu 18.351,05€, ak by zmluva zostala platná v dojednaný čas a nedošlo by k predčasnému zosplatneniu dlhu. Žalovaný uhradil na dlh doposiaľ sumu 484,07€, teda žalobca má právny nárok na zaplatenie sumy 17.866,98€ (18.351,05€ - 484,07€) spolu so zákonným úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z dlžnej sumy 17.866,98€ od 20.3.2018 do zaplatenia (5.3.2018 sa považuje zásielka o oznámení mimoriadnej splatnosti dlhu za doručenu + 15 dní lehota na plnenie). Dňom nasledujúcim po márnom uplynutí lehoty na plnenie uvedený vo výzve o zosplatnení dlhu teda od 20.3.2018 bol žalovaný s plnením dlhu v omeškani a preto veriteľovi vzniklo právo požadovať popri plnení aj úrok z omeškania vo výške podľa § 517 ods.2 Obč. zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. vo výške 5,00% ročne. Žalobca si žalobou uplatňoval pohľadávku na zaplatenie len vo výške 15.663,05€ z toho 11.844,57€ predstavovalo dlh na istine, 2.981,74€ na neuhradenom zmluvnom úroku, sumu 779,10€ úroku z omeškania a neuhradených poplatkov za poistenie a 3x po 8€ zmluvná pokuta, ktoré mali strany zmluvne dohodnutú v bode 6 zmluvy o úvere (dohodnutá pokuta 25€ za každý prípad omeškania, žalujú len 8€)v celkovej výške 57,64€. Žalobca si uplatnil aj nárok na zákonný úrok z omeškania vo výške 5% ročne z istiny vo výške 11.844,57€ až od 23.3.2019 do zaplatenia, počnúc dňom nasledujúcim po postúpení pohľadávky. Vzhľadom k tomu, že žalovaný dlh neuhradil dobrovoľne, súd ho k tomu zaviazal.

38. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

39. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

40. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

41. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca bol v konaní úspešný v celom rozsahu, súd žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na 100% náhrady trov konania. Súd nezistil existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa, pre ktoré by mal postupovať podľa § 257 CSP a náhradu trov konania žalobcovi nepriznať. O náhrade trov konania súd rozhodol v súlade s ustanovením článku 2 ods. 1, 2 C.s.p. tak, aby rozhodnutie súdu predstavovalo súlad s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a bol zároveň naplnený princíp právnej istoty. Z nálezu Ústavného súdu SR III.ÚS 144/2010, z ktorého vyplýva, že: „nepriznanie nároku na náhradu trov konania môže viesť k odmietnutiu spravodlivosti a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 46 ods.1 Ústavy SR a čl.6 ods.1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.“ Z nálezu ústavného súdu SR I.ÚS 263/2016 zo 17.8.2016 vyplýva: „Bolo by v rozpore s ochrannou funkciou civilného procesného práva, pokiaľ by civilný proces neumožňoval odstrániť zmenšenie majetkovej sféry účastníka spôsobené len tým, že bol nútený dôvodne hájiť svoje práva.“ V danom prípade žalovaný opakovane namietal totožné skutočnosti, zvyšoval trovy konania a že je nemajetný ho nezbavuje povinnosti uhradiť žalobcovi účelne vynaložené trovy súdneho sporu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v 3 vyhotoveniach, na Okresný súd Trenčín.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čo ho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1, 2, 3 CSP "odvolacie dôvody" (ods.1) odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Podľa § 366 CSP "Novoty v odvolacom konaní" - prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).